

Utjecaj LaRouchea: Sve jača snaga za Glass-Steagall

Na slici iz 1933.: predsjednik Franklin D. Roosevelt potpisuje zakon o Socijalnoj sigurnosti (LOC)

Zanimljivi komentari preko vikenda s obje strane Atlantika odraz su sve veće vjerojatnosti ponove uspostave načela *Glass-Steagall*-a u skoroj budućnosti – kritično za budućnost transatlantskih ekonomija.

Vodeće financijske novine na europskom kontinentu, *Handelsblatt*, objavio je članak svog washingtonskog suradnika 22. srpnja izražavajući sve jaču snagu *Glass-Steagall*-a: „Odijelite ono što ne spada zajedno“, a to znači odijeliti bankovna ulaganja/zajmove od špekulacija vrijednosnim papirima.

Handelsblatt je preuzeo temu iz platformi američkih stranaka no podržao je i sam *Glass-Steagall*. Suradnik Frank Wiebe napisao je da rasprave o ponovnom uvođenju *Glass-Steagall*-a nisu nove u SADu, no „nakon što su Trump i Republikanci ponovno uzeli u obzir to pitanje, Wall Street je naglo uzeo to za ozbiljno. Sve do sada Wall Street je bio uvjeren da unatoč jakoj podršci te koncepcije, na kraju neće biti moguće dobiti političku većinu. No sad više nisu sigurni.

U SADu pak, Clintoničin demokratski super-delegat i dugotrajna vrhunska savjetnica u kampanji, Elaine Kamarck, napisala je u svom *blogu Brookings institucije* da će novi Kongres morati ozakoniti nešto poput *Glass-Steagall*-a. Predsjednica Hillary Clinton se protivila *Glass-Steagall*-u, ali Kamarck je rekla,

no suglasivši se s postavljanjem ponovnog uvođenja Glass-Steagall-a u demokratsku platformu, Hillary Clinton je dala znak da će to i ona podržati....

Do danas nije bilo mnogo zanimanja o tome u Kongresu. No ako je administracija išta čula glasno i jasno u početnim izbornim skupovima 2016.g. bilo je to da milijuni Amerikanaca misle da su bili žrtve Wall Streeta i da sljedeći predsjednik bolje što prije obrati pozornost na to.

Gubitak kontrole od strane Wall Streeta znak je rastućeg upliva sedmogodišnje kampanje Lyndona LaRouchea, osnivačkog urednika *EIRa* kojom zahtjeva *Glass-Steagall* kao otvaranje vrata kreditnoj politici oživljavanja produktivnosti u SADu i Europi.

Handelsblatt-ova podrška proširila je problem također na Njemačku i Europu. „Da li bi povratak na *Glass-Steagall* bio opravdan?“, pita Wiebe. Postojeći sustav daje univerzalnoj banki više prilika, no

što je važnije, koncepcija odjeljivanja banaka bi vjerojatno učinila financijski sustav sigurnijim. Odlučujuća tvrdnja je da su veće banke prevelike i odjeljivanje bi ih ponovo učinilo manjima. Ta tvrdnja važi za Europu čak i više od SADA, gdje vrlo velike banke sjede u relativno malim državama. Raspravlja se opet i opet o poslovnom obrascu Deutsche Banke, gdje velika investiciona banka sjedi na temeljima ne toliko jake tradicionalne banke.

Kad je Lyndon Larouche započeo svoju snažnu kampanju obnove *Glass-Steagall-a* samo Amerikanci i Europljani koji su znali to ime bili su njegovi uništavači s Wall Streeta. Njegovo shvaćanje budućnosti bilo je kritično u odabiru te bitke. Znao je da je *jedina* budućnost transatlantske ekonomije, njihova jedina prilika da ožive „Hamiltonski“ kredit, proizvodnju i produktivnost nakon sloma, da prođu kroz proces *Glass-Steagall-a*, i srežu divovske banke Wall Streeta i Londona na pravu mjeru.

Da se izbjegne još jedan opći financijski kolaps, i prijetnja svjetskog rata, potrebno je prigrabiti tu budućnost danas.

25. srpanj 2016.